

เรื่อง การแก้ไขปัญหาการเรียน วิชา งานฝึกฝีมือ1 ของนักเรียน สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์
ระดับ ปวช. โดยการใช้ชุดฝึก เรื่อง งานตะไบ
ผู้ศึกษา นายเรืองยศ รัตนพงษ์
ตำแหน่ง ครู ค.ศ.1
ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัย เรื่อง การแก้ไขปัญหาการเรียน วิชา งานฝึกฝีมือ1 รหัสวิชา 2100 1003 เรื่อง งานตะไบ ของนักเรียนนักศึกษา สาขางานช่างอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ปวช.1 ภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2557 วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อสร้างชุดการสอน วิชา งานฝึกฝีมือ รหัสวิชา 2100 1003 เรื่อง งานตะไบ หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2556 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยใช้ชุดการเรียน และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน วิชา งานฝึกฝีมือ รหัสวิชา 2100 1003 เรื่อง งานตะไบ ตามเกณฑ์ 80/80 ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้เรียนสาขางานช่างอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 17 คน ที่ลงทะเบียนเรียน วิชา งานฝึกฝีมือ1 รหัสวิชา 2100 1003 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ผลการศึกษาพบว่า

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของผู้เรียนที่เรียนโดยการใช้ชุดการสอน วิชา งานฝึกฝีมือ 1 รหัสวิชา 2100 1003 เรื่อง งานตะไบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน วิชา งานฝึกฝีมือ 1 รหัสวิชา 2100 1003 เรื่อง งานตะไบ มีค่าเท่ากับ 80.42/84.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทคัดย่อ

รายงานผลการพัฒนาและการทดลองใช้ชุดการสอนวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ (3105-1003) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 นี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนของชุดการสอน จำนวน 18 ชุด ที่ใช้ในวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ (3105-1003) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนหลังเรียนต่อชุดการสอนทั้ง 12 ชุด ซึ่งสมมุติฐานว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจากการใช้ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมาทั้ง 12 ชุด โดยตัวแปรที่ทำการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรอิสระคือ ชุดการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ (3105-1003) ที่จัดสร้างขึ้น ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนแผนกอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/5 สาขาเทคนิคคอมพิวเตอร์ จำนวน 14 คน ซึ่งเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอนทั้ง 12 ชุด โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ (3105-1003) ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/5 สาขาเทคนิคคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 แผนกอิเล็กทรอนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการใช้ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมาทั้ง 12 ชุด

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีเป้าหมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหรือกลุ่มอาชีพโดยจัดเป็นขบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลด้านทักษะหรืออภินันทนา (Psychomotor Domain) ด้านความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive Domain) และด้านเจตคติ (Affective Domain) เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอาชีวศึกษาจึงเป็นการฝึกวิชาชีพเพื่อการดำรงชีวิตหรือเป็นการเตรียมคน เพื่อเป็นการอยู่ร่วมในสังคม โดยการฝึกฝนและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมในขณะเดียวกันก็สนองตามเป้าหมายในการผลิตกำลังคนไปให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย

การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาโดยเฉพาะด้านช่างอุตสาหกรรมจำเป็นที่ต้องถ่ายทอดความรู้ หลักและวิธีการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงาน เช่น ทักษะกระบวนการปฏิบัติงาน หลักการใช้เครื่องมือจักรกลและเครื่องมือ การบำรุงรักษา ความปลอดภัย เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะฝีมือ และชำนาญในการปฏิบัติงานโดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพื่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

การศึกษายเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอาจเดิมนั้นอาจเป็นไปในรูปแบบของการพัฒนาบุคคล ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะ ทักษะคิด ผู้วิจัยซึ่งมีความสนใจในการศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติงานในโรงฝึกงานในกรณีการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น รหัสวิชา 2100-1003 กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 35 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย เช่น Percentage, Mean Standard deviation), t - test, Item - Objective Congruency Index: IOC), Reliability, The Effectiveness Index: (E.I.)

ผลการศึกษพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพกระบวนการ/ผลสัมฤทธิ์ E₁/E₂ เท่ากับ 87.21 / 83.28 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.69 แสดงว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69

4. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดสื่อการสอน พิจารณารายด้านอยู่
ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน และ ระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.43 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55

บทคัดย่อ

การอาชีวศึกษามีเป้าหมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหรือกลุ่มอาชีพโดยจัดเป็นขบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลด้านทักษะหรือความชำนาญงาน (Psychomotor Domain) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) และด้านเจตคติ (Affective Domain) เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอาชีวศึกษาจึงเป็นการฝึกวิชาชีพเพื่อการดำรงชีวิตหรือเป็นการเตรียมคน เพื่อเป็นกำลังอยู่ร่วมในสังคม โดยการฝึกฝนและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมในขณะเดียวกันก็ตรงตามเป้าหมายในการผลิตกำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย

การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาโดยเฉพาะด้านช่างอุตสาหกรรมจำเป็นต้องถ่ายทอดความรู้ หลักและวิธีการ ทักษะที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงาน เช่น ทักษะกระบวนการปฏิบัติงาน หลักการใช้เครื่องจักรกลและเครื่องมือ การบำรุงรักษา ความปลอดภัย เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะฝีมือ และชำนาญในการปฏิบัติงานโดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพื่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

การศึกษาเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยพฤติกรรมนี้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนั้นอาจเป็นไปในรูปแบบของการพัฒนาบุคคล ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะ ทักษะฝีมือวิจัยซึ่งมีความสนใจในการศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติงานในโรงฝึกงานในการจัดการศึกษา วิชาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม 1 รหัสวิชา 2104 - 2214 กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 19 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย เช่น Percentage, Mean Standard deviation), t - test, Item - Objective Congruency Index: IOC), Reliability, The Effectiveness Index: (E.I.)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพกระบวนการ/ผลสัมฤทธิ์ (E/I) เท่ากับ 87.21 / 83.28 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.69 แสดงว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69

4. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดสื่อการสอน ที่พิจารณารายด้านอยู่ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน และ ระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่ายค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55

บทคัดย่อ

การอาชีวศึกษาหมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหรือกลุ่มอาชีพโดยจัดเป็นขบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลด้านทักษะหรือความชำนาญงาน (Psychomotor Domain) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) และด้านเจตคติ (Affective Domain) เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอาชีวศึกษาจึงเป็นการฝึกวิชาชีพเพื่อการดำรงชีวิตหรือเป็นการเตรียมคน เพื่อเป็นการอยู่ร่วมในสังคม โดยการฝึกฝนและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมในขณะเดียวกันก็ตรงตามเป้าหมายในการผลิตกำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย

การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาโดยเฉพาะด้านช่างอุตสาหกรรมจำเป็นต้องถ่ายทอดความรู้ หลักและวิธีการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงาน เช่น ทักษะกระบวนการปฏิบัติงาน หลักการใช้เครื่องจักรกลและเครื่องมือ การบำรุงรักษา ความปลอดภัย เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะฝีมือ และชำนาญในการปฏิบัติงานโดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพื่อเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

การศึกษาเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนั้นอาจเป็นไปในรูปแบบของการพัฒนาบุคคล ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะ ทักษะคิด ผู้วิจัยซึ่งมีความสนใจในการศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติงานในโรงฝึกงานในกรณีการศึกษา วิชาระบบภาพ รหัสวิชา 2104 - 2213 กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 29 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย เช่น Percentage, Mean Standard deviation), t - test, Item - Objective Congruency Index: IOC), Reliability, The Effectiveness Index: (E.I.)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพกระบวนการ/ผลลัพธ์ E_1/E_2 เท่ากับ 87.21 / 83.28 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01
3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.69 แสดงว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69
4. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดสื่อการสอน พิจารณารายด้านอยู่ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน และ ระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55

ชื่อหน่วยงาน

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาที่ไม่ค่อยส่งงาน

ชื่อผู้วิจัย

นพรัตน์ รุ่งเรืองจินดา

ชื่อภาควิชา

อุตสาหกรรม

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษารายการของการไม่ส่งงานของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุที่ไม่ยอมส่งงานที่ครูผู้สอนได้มอบหมายงานให้ทำจากการเรียงลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 - 10 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุที่ไม่ส่งงานมาวิเคราะห์และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบเรื่องการไม่ส่งงานแสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ ไม่อยากทำ โดยคิดจากนักเรียน 31 คน การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ

ความสำคัญและที่มา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆของนักเรียนในวิทยาลัยฯ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงานไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือวัดความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่ง

การวิจัยที่คาดว่าจะแก้ปัญหา

คือทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.1 ห้อง 1/1-2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบในเรื่องการไม่ส่งงาน เพื่อนำผลจากการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานแก้ปัญหาการเรียนการสอน รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงาน

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การแก้ปัญหาผู้เรียนชั้น ปวส.1 ไม่สามารถตรวจเช็คอุปกรณ์ POWER SCR วิชา อิเล็กทรอนิกส์กำลังโดยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

จัดทำโดยนายถิรวุฒิ ธรรมเจริญ ครูพิเศษสอนแผนกวิชา อิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2/2557

สาระสำคัญ

ในการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียนการแก้ปัญหาผู้เรียนชั้น ปวส.1 ไม่สามารถตรวจเช็คอุปกรณ์ POWER SCR วิชาอิเล็กทรอนิกส์กำลังโดยวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนแผนกวิชา อิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวส.1 จำนวน 5 คนที่ไม่สามารถตรวจเช็คอุปกรณ์ POWER SCR ให้สามารถตรวจเช็ค อุปกรณ์ POWER SCR ได้ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรมของ นักเรียนแผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวส.1 จำนวน 5 คน ในภาคเรียนที่ 2/2557 ให้มีผลสัมฤทธิ์ การการเรียนที่สูงขึ้น โดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

บทคัดย่อ

การอาชีวศึกษาหมายถึงการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหรือ
ประกอบอาชีพโดยจัดเป็นขบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลด้านทักษะหรือ
เป็นด้านจิตomotor (Psychomotor Domain) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) และด้านเจต
คติ (Affective Domain) เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ การอาชีวศึกษาจึงเป็นการฝึกวิชาชีพเพื่อการดำรงชีวิตหรือเป็นการเตรียมคน เพื่อเป็นการ
เตรียมกำลังคน โดยการฝึกฝนและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมใน
ขณะเดียวกันก็ควรคำนึงถึงเป้าหมายในการผลิตกำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อ
อาชีพด้วย

การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาโดยเฉพาะด้านช่างอุตสาหกรรมจำเป็น
ต้องมีทฤษฎีหรือความรู้ หลักและวิธีการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความปลอดภัยในการทำงาน เช่น ทักษะ
ความปลอดภัยในการทำงาน หลักการใช้เครื่องจักรกลและเครื่องมือ การบำรุงรักษา ความปลอดภัย เพื่อให้
ผู้เรียนได้ฝึกทักษะฝีมือ และชำนาญในการปฏิบัติงานโดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพื่อเกิด
การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

การศึกษาเป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง
ดังกล่าวมีแนวโน้มอาจเป็นไปในรูปแบบของการพัฒนาบุคคล ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะ ทักษะ
ด้านจิตเป็นความสนใจในการศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้าน
เจตคติ ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติงานในโรงงานในกรณี
การศึกษาริชาตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ รหัสวิชา 2104 - 2504 กับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นต้น ถือเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนา
ผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 19 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย เช่น Percentage, Mean Standard
Deviation, t - test, Item - Objective Congruency Index: IOC), Reliability, The Effectiveness
Index (E.I.)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพกระบวนการ/ผลสัมฤทธิ์ = 41 เกณฑ์
80/80 > 83.28 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ

3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.69 แสดงว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69

4. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดสื่อการสอน พิจารณารายด้านอยู่ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน และ ระดับมาก จำนวน 2 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้งานออสซิลโลสโคปของนักศึกษา สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนนักศึกษา นักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ (ปวช.) ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้จากการสุ่มของประชากร โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนนักเรียนนักศึกษารวมทั้งหมด ได้มาตัวอย่าง จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นสื่อการสอนเรื่องปัญหาการใช้งานออสซิลโลสโคป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ระดับความพึงพอใจพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาล่องคุณภาพการสอนของครูผู้สอนรวม อยู่ในระดับมาก ($X = 4.46$) ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจในระดับเบื้องต้นคุณภาพการสอนของครู วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ

ชื่อ : นายวีระพล คำเนินพานิชย์

งานวิจัยเรื่อง : ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชา
คณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ 3 ด้าน 2) เพื่อทราบปัญหาความต้องการและความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนและมีสมมติฐานการวิจัยคือ ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ปวช. ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9532 สถิติที่ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า

ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อกระบวนการสอนรายวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในด้านการดำเนินการสอนผ่านวิธีการสอนและด้านตัวครูผู้สอน พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) สำหรับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ตัวครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.59$) ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ การดำเนินการสอน ($\bar{X} = 4.47$) วิธีการสอน ($\bar{X} = 4.22$)

(งานวิจัยมีจำนวนหน้าทั้งหมด 49 หน้า)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา ต่อคุณภาพการสอนของผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนปวส 1 ห้องขอ.4/1-2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาของสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้จากการสุ่มของประชากร จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นขบวนการเรียนการสอน ขั้นตอนการตรวจงาน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อคุณภาพการสอนของครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนในวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มขึ้น 5.83% ลดจำนวนนักเรียนที่ติดมส.ลง 50.83% นักเรียนได้เกรดประเมินระดับเกรด 2 ขึ้นไปเกินเป้าหมายคือ 95.83% ส่วนระดับความพึงพอใจพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของครูโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$) ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจในระดับหนึ่งต่อคุณภาพการสอนของผู้วิจัย ซึ่งเป็นครู สอนวิชาคณิตศาสตร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ